UDC 659.4
SCOPUS CODE 1406
https://doi.org/10.36073/1512-0996-2025-1-147-155

პოლიტიკური თხრობის ძალა: ნარატივების ჩამოყალიბების თეორიები

თინათინ აფხაიძე ფილოსოფიისა და საზოგადოებასთან ურთიერთობის დეპარტამენტი, საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტი, საქართველო, 0160, თბილისი, მ. კოსტავას 77
E-mail: Apkhaidzetinatin12@gtu.ge

ნუცა გუმბერიძე ფილოსოფიისა და საზოგადოებასთან ურთიერთობის დეპარტამენტი, საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტი, საქართველო, 0160, თბილისი, მ. კოსტავას 77
E-mail: gumberidzenutsa12@gtu.ge

მაკა კილაძე სოციალურ მეცნიერებათა დეპარტამენტი, საქართველოს ტექნიკური უნივერსიტეტი, საქართველო, 0160, თბილისი, მ. კოსტავას 77
E-mail: Makakiladze86@gmail.com

რეცენზენტები:

ა. ვერულაშვილი, ბიზნესისა და ტექნოლოგიების უნივერსიტეტის ასოცირებული პროფესორი, სოციალურ მეცნიერებათა დოქტორი
E-mail: anaverulashvili@gmail.com

ე. პირმისაშვილი, სტუ-ის ბიზნესტექნოლოგიების ფაკულტეტის მოწვეული პროფესორი, სოციალურ მეცნიერებათა დოქტორი
E-mail: pirmisashvilieldar12@gtu.ge

ანოტაცია. პოლიტიკური ნარატივების ძალა მნიშვნელოვანია საზოგადოებრივი აზრის ფორმირებასა და პოლიტიკურ დისკურსში, ასევე ნარატივების თეორიული საფუძვლები, მათი პრაქტიკული გამოყენება, მათ შორის ემოციური რეზონანსის, სიმბოლიზმისა და ტრანსმედია თხრობის საშუალებით. ყურადღება გამახვილებულია სოციალური მედიის ეპოქაში ნარატივების ტრანსფორმაციულ როლზე, სადაც ციფრული პლატფორმები ისტორიების დემოკრატიზაციას უწყობს ხელს. აღწერილია ვალტერ ფიშერის „ნარატიული პარადიგმის“ თეორია, რომელიც ადამიანებს როგორც „მთხრობელებს“ წარმოაჩენს და ხაზს უსვამს ნარატივის უნივერსალურ გავლენას კულტურებზე. შესწავლილია ისტორიული და თანამედროვე ნარატივების მაგალითები, როგორიცაა ობამას საარჩევნო კამპანია, Brexit-ის რეფერენდუმი და 2024 წლის აშშ-ის

არჩევნები. გაანალიზებულია ნარატივების კონსტრუქციული და მანიპულაციური პოტენციალი, რაც ადასტურებს მათ მნიშვნელობას პოლიტიკური და სოციალური ცვლილებების მართვის პროცესში. გარდა ამისა, კლასიფიცირებულია ის ძირითადი ნარატივები, რომლებიც საზოგადოების პოლიტიკურ ქცევასა და განწყობას აყალიბებს.

საკვანძო სიტყვები: მედიაპლატფორმები; ნარატივები; პოლიტიკური თხრობა; საზოგადოებრივი აზრი.

შესავალი

პოლიტიკის სფეროში, სადაც იდეოლოგიები და ამბიციები ერთმანეთს ეჯახება, ისტორიების თხრობა გვევლინება, როგორც საზოგადოებრივი აზრის ჩამოყალიბების, მხარდაჭერისა და პოლიტიკურ მოვლენებზე გავლენის მოხდენის ძლიერი ინსტრუმენტი. უძველესი ცივილიზაციებიდან დაწყებული თანამედროვე დემოკრატიული მმართველობით დამთავრებული პოლიტიკურ დისკუსიებში ჩაქსოვილი ნარატივები გავლენას ახდენდა ემოციებსა და გრძნობებზე. თავის არსით, პოლიტიკური ისტორიების თხრობა არის სამყაროს აღქმის ისტორიულ-კულტურული ინტერპრეტაციის შექმნის ხელოვნება, რომელიც რეზონანსდება აუდიტორიის იმედებთან, შიშებსა და მისწრაფებებთან. ეს სამყაროს ისეთი სურათია, სადაც შთაგონებულია სამართლიანობის, თავისუფლებისა და პროგრესის უნივერსალური თემები, კოლექტიური ფანტაზია უკეთესი მომავლის წარმოსახვით. პოლიტიკური თხრობის არსი მდგომარეობს ადამიანებთან ემოციურ დონეზე დაკავშირების შესაძლებლობაში, ქმედებების შთაგონებით, მოძრაობის შექმნისთვის ეფექტური საკომუნიკაციო მეთოდი.

ძირითადი ნაწილი

ისტორიების თხრობის როლი პოლიტიკაში კიდევ უფრო მკვეთრად გაიზარდა სოციალური მედიისა და 24-საათიანი საინფორმაციო ციკლების ეპოქაში, პოლიტიკოსებსა და ექსპერტებსაც ესმით ნარატივების შემუშავების მნიშვნელობა, რომელიც დაკავშირებულია მრავალფეროვან და ფრაგმენტულ აუდიტორიასთან. ვირუსული „ტვიტერის“ პლატფორმიდან დაწყებული ინსტაგრამის საგულდაგულოდ შესრულებლი პოსტებით დამთავრებული ყველა ინტერნეტწყარო შესაძლებლობას იძლევა ითქვას დამაჯერებელი, ემოციური ამბავი. თუმცა, პოლიტიკური თხრობა შეიძლება გამოყენებულ იქნეს როგორც დადებითი იდეისთვის, ისე მანიპულირებისთვის, მოტყუებისა და საზოგადოების დაყოფისთვის. ყალბი ამბების ეპოქაში ფაქტსა და ფანტაზიას შორის ზღვარი შეიძლება ბუნდოვანი გახდეს, რაც კიდევ უფრო მეტად ართულებს პროპაგანდისგან სიმართლის გარჩევის პროცესს. პოლიტიკური თხრობის ძალა მდგომარეობს არა მის უნარში, წარმოაჩინოს რეალობა, არამედ ხელი შეუწყოს ცვლილებებს, იქნება ეს სოციალური სამართლიანობისთვის მებრძოლი მოძრაობა თუ კანდიდატის მხარდაჭერის პოლიტიკური კამპანია, ისტორიებს აქვთ ხალხის მობილიზების, პარადიგმების შეცვლისა და ისტორიის ცვლილების ფორმირების ძალა.

ეფექტური თხრობის ტექნიკა სცილდება უბრალო სიტყვებს, ეს არის წერისა და შთაგონების ტექნიკა, რომელიც იპყრობს, შთააგონებს და ტოვებს ხანგრძლივ შთაბეჭდილებას. დამაჯერებელი თხრობა მოიცავს ნარატიული კონსტრუქციის არსებით ელემენტებსა და პრინციპებს, ისეთებს როგორიცაა: პერსონაჟის განვითარება, ცენტრალური პრობლემა ან გამოწვევა, რომელსაც პერსონაჟი აწყდება; დროითი კონტექსტი, რომელშიც ამბავი ვითარდება; ატმოსფერო: განწყობა ან ემოციური ელფერი, რომელიც გამოწვეულია გარემოში, რაც გავლენას ახდენს თხრობის საერთო შეგრძნებაზე; ცენტრალური შეტყობინება: ისტორიის ძირითადი იდეა ან მორალი; უნივერსალური რელევანტურობა: თემები, რომლებიც რეზონანსს განიცდის კულტურებსა და პერიოდებში; ემპათია: პერსონაჟებისა და სიტუაციების შექმნა, რომლებიც იწვევს მაყურებლის თანაგრძნობას და ემოციურ კავშირს; კათარზისი: ემოციური დაძაბულობის გათავისუფლების ან განწმენდის უზრუნველყოფა კონფლიქტის მოგვარების გზით; წინასწარმეტყველება: მომავლის მოვლენებზე ან შედეგებზე მინიშნება შეჩერებისა და მოლოდინის შესაქმნელად; სიმბოლიზმი: სიმბოლოების ან მეტაფორების გამოყენება ღრმა მნიშვნელობების ან თემების გადმოსაცემად. პერსონაჟის, სიუჟეტის, გარემოს, თემის, თვალსაზრისის, კონფლიქტის, გადაწყვეტის, ემოციური რეზონანსისა და თხრობითი ტექნიკის ელემენტების დაუფლებით, მთხრობელებს შეუძლიათ შექმნან ისტორიები, რომლებიც ეხმიანება აუდიტორიას, აღძრავს ძლიერ ემოციებს და უძლებს დროს. ამ ყოვლისმომცველი ჩარჩოს გამოყენებით, მთხრობელებს აქვთ ინსტრუმენტები, შექმნან დამაჯერებელი ისტორიები, რომლებიც სცილდება საზღვრებს, შთააგონებს ცვლილებას და წარუშლელ კვალს ტოვებს აუდიტორიის გულებსა და გონებაში.

ამ მხრივ საინტერესოა უოლტერ ფიშერის მიერ შემუშავებული ,,ნარატიული პარადიგმა". ეს თეორია ამტკიცებს, რომ ადამიანები არსებითად მთხრობელები არიან და რომ დამაჯერებელი კომუნიკაცია ყველაზე ეფექტურია, როდესაც ის მიჰყვება თხრობის ფორმას ისეთი ელემენტებით, როგორიცაა გარემო, სიუჟეტი, პერსონაჟები და გავლენას ახდენს აუდიტორიის აღქმაზე. ფიშერი ამტკიცებს, რომ ადამიანებს თანდაყოლილად აქვთ მიდრეკილება, გაუგონ და დაუკავშირდნენ სამყაროს ისტორიების მეშვეობით. მითები და ლეგენდები ამის დასტურია, რადგან სწორედ ისინი აყალიბებენ ჩვენს აღქმას, რწმენას და ღირებულებებს. ფიშერის აზრით, ნარატივები სცილდება კულტურულ და ენობრივ საზღვრებს, რაც მათ კომუნიკაციის უნივერსალურ რეჟიმად აქცევს. ისტორიები ეხმიანება ადამიანებს ემოციურ დონეზე, ხელს უწყობს თანაგრძნობას, გაგებას და უკუკავშირს.

ნარატიული რაციონალურობის ელემენტები ფიშერის მიხედვით:

თანამიმდევრულობა. თანამიმდევრული ნარატივი არის ის, რომელიც მიჰყვება ლოგიკურ სტრუქტურას, მკაფიო დასაწყისი, ძირითადი ნაწილი და დასასრული. ის ინარჩუნებს შინაგან თანამიმდევრულობას, თავიდან იცილებს წინააღმდეგობებს ან ლო–გიკურ სიცრუეს, რამაც შეიძლება შეარყიოს მისი სანდოობა.

ერთგულება. ერთგულება ეხება თხრობის ჭეშმარიტებას და დამაჯერებლობას. ნარატივი, რომელიც ერთგულია ჩვენი საკუთარი გამოცდილების, ღირებულებებისა და კულტურული ნორმების მი-

მართ, უფრო მეტად რეზონანსდება ჩვენთან და სანდოდ ჩაითვლება.

დარწმუნება თხრობის საშუალებით. ნარატიული პარადიგმა ვარაუდობს, რომ დარწმუნება ყველაზე ეფექტურად მიიღწევა თხრობის და არა მხოლოდ ლოგიკური არგუმენტაციის გზით. დამაჯერებელი ნარატივების შექმნით, რომლებიც ეხმიანება მათი აუდიტორიის ღირებულებებსა და გამოცდილებას, კომუნიკატორებს შეუძლიათ ემოციების გამოწვევა, დამოკიდებულების შეცვლა და მოქმედების მოტივაცია.

თუმცა კრიტიკოსები ამტკიცებენ, რომ ნარატიულ პარადიგმას არ გააჩნია ემპირიული მხარდაჭერა და დიდწილად ეყრდნობა თეორიულ სპეკულაციას. მიუხედავად იმისა, რომ ისტორიების თხრობის ძალაზე მისი შეხედულებები დამაჯერებელია, ზოგიერთი მეცნიერი ითხოვს უფრო მკაცრი ემპირიული კვლევის ჩატარებას.

ნარატიულ პარადიგმას მნიშვნელოვანი გავლენა აქვს პოლიტიკასა და საჯარო დისკურსზე, სადაც თხრობა ცენტრალურ როლს ასრულებს საზოგადოებრივი აზრის ჩამოყალიბებასა და მხარდაჭერის მობილიზებაში. პოლიტიკოსები და აქტივისტები ხშირად იყენებენ ნარატივებს საკითხების ფორმირებისთვის, ემოციების აღძვრისა და მხარდამჭერების მოზიდვისთვის.

ფემინისტური ნარატივის თეორია. ფემინისტი თეორეტიკოსები ამოწმებენ, როგორ მოქმედებს სქესი თხრობაზე, აკრიტიკებენ ტრადიციულ ნარატივებს პატრიარქალური ნორმების განმტკიცებისთვის და მხარს უჭერენ სხვადასხვა პერსპექტივასა და წარმოდგენას ლიტერატურასა და მედიაში. ციფრული მედიის გამოჩენასთან ერთად თეორეტიკოსებმა გამოიკვლიეს როგორ ვითარდება სიუჟეტის პრაქტიკა ციფრულ ეპოქაში.

ციფრული თხრობა ტრადიციული თხრობითი ტექნიკისა და განვითარებადი ციფრული ტექნოლოგიების დინამიკური კვეთაა, რომელიც გვთავაზობს ისტორიების შექმნის, გაზიარებისა და გამოცდილების ახალ შესაძლებლობებს. ციფრული კომუნიკაციის განვითარებასთან ერთად თეორეტიკოსები იკვლევენ ციფრული თხრობის სხვადასხვა ასპექტს, მის გავლენას ნარატიულ პრაქტიკაზე, აუდიტორიის ჩართულობასა და კულტურულ წარმოებაზე.

ციფრული პლატფორმები წარმოშობს ინტერაქტიულ ნარატივებს, სადაც მომხმარებლები აქტიურად ერთვებიან და აყალიბებენ სიუჟეტის პროგრესს. ინტერაქტიული თხრობის გამოცდილება შეიძლება განსხვავდებოდეს მარტივი განშტოების ნარატივიდან რთულ არაწრფივ სტრუქტურებამდე, რომლებიც პასუხობს მომხმარებლის აღქმას, მის შეყვანას რეალურ დროში ისეთი მეთოდებით, როგორიცაა ინტერაქტიული მხატვრული ლიტერატურა, ვიდეოთამაშები, განშტოებული სიუჟეტები და ა.შ.

ტრანსმედია ამბის თხრობა გულისხმობს ამბის გაფართოებას მრავალ მედიაპლატფორმაზე, როგორიცაა კინო, ტელევიზია, ლიტერატურა, ვიდეოთამაშები და სოციალური მედია. ტრანსმედია ნარატივები ხშირად ასახავს ურთიერთდაკავშირებულ სიუჟეტებს, პერსონაჟებსა და თემებს, რომლებიც ხელს უწყობს აუდიტორიის მონაწილეობას და შესწავლას. სხვადასხვა მედია არხის კონტენტთან ჩართვით, აუდიტორია იძენს ნარატიული სამყაროსა და მისი პერსონაჟების უფრო ჰოლისტურ გაგებას.

ეფექტური თხრობა გულისხმობს სტრუქტურირებული, ემოციურად რეზონანსული ნარატივების შექმნას, რომელიც ღრმა დონეზე აღწევს აუდიტორიამდე. საინტერესოა ამ მხრივ ოვერტონის ფანჯრის თეორია, რომელიც ცნობილია, როგორც ოვერტონის ფანჯარა, შეიმუშავა ჯოზეფ პ. ოვერტონმა, მაკკინაკის საჯარო პოლიტიკის ცენტრის უფროსმა ვიცე-პრეზიდენტმა 1990-იანი წლების შუა პერიოდში. ოვერტონის კონცეფცია ფართოდ იქნა მიღებული პოლიტიკურ მეცნიერებებსა და საჯარო პოლიტიკის დისკუსიებში. კონცეფცია აღწერს, როგორ შეიძლება იდეებმა მიაღწიოს აღიარებას საზოგადოებრივი აზრის სტრატეგიული ცვლილებით. ეს ცნებები ხაზს უსვამს ნარატივის მნიშვნელობას პოლიტიკური და სოციალური ლანდშაფტების ჩამოყალიბებაში, იქნება ეს ლიტერატურაში, მედიაში თუ პოლიტიკურ დისკურსში. დამაჯერებელი ისტორიები და საზოგადოების აღქმის შეცვლის უნარი რჩება ცვლილების ძლიერ იარაღად. ოვერტონის კონცეფციაშიც მოთხრობა მთავარი ინსტრუმენტია ნარატივების შექმნისთვის.

უნდა აღინიშნოს, რომ სოციალური მედიის პლატფორმებმა სიუჟეტის დემოკრატიზაცია მოახდინა, რაც საშუალებას აძლევს ნარატივის შექმნისა და გავრცელების მონაწილეობით ფორმებს. ადამიანებს შეუძლიათ თავიანთი ისტორიები, გამოცდილება და პერსპექტივები გლობალურ აუდიტორიას გაუზიარონ.

ჰეშთეგების კამპანიები, ადამიანების მიერ გენერირებული კონტენტი და თანამშრომლობითი თხრობის პროექტები ციფრულ სფეროში მონაწილეობითი თხრობის მაგალითია. ეს ინიციატივები ინდივიდებს საშუალებას აძლევს წვლილი შეიტანონ კოლექტიურ ნარატივებში, გააძლიერონ მარგინალიზებული ხმები და თემების მობილიზება მოახდინონ საერთო მიზნების გარშემო.

ამბის თხრობის თვალსაჩინო მაგალითია ბარაკ ობამას საპრეზიდენტო კამპანია 2008 და 2012 წლებში, რომელიც შეიძლება შევაფასოთ, როგორც თხრობის ტექნიკის წარმატებული შემთხვევა. მთავარი სიუჟეტი ეფუძნებოდა ერთიანობისა და ცვლილების იდეას, რომელსაც სთავაზობდა პირველი აფრო-ამერიკელი პრეზიდენტობის კადიდატი. გამოსვლებით, რეკლამებისა და სოციალური მედიის საშუალებით, ობამას კამპანიამ შექმნა პროგრესისა და შესაძლებლობების ნარატივი. 2004 წლის დემოკრატიული პარტიის ეროვნულ კონვენციაზე გამოსვლაში ობამამ ისაუბრა პირად ისტორიაზე, ხაზი გაუსვა ერთიანობის, მრავალფეროვნებისა და შესაძლებლობების ღირებულებებს.

2024 წლის აშშ-ის საპრეზიდენტო არჩევნები სხვადასხვა მნიშვნელოვან და განსხვავებულ ნარატივებზე იყო აგებული. ერთ-ერთი ძირითადი საკითხი, რომელიც საარჩევნო კამპანიების ცენტრში მოექცა, იყო ეკონომიკა: ამომრჩევლების დიდი ნაწილი ყურადღებას ამახვილებდა სამუშაო ადგილების, ინფლაციისა და ეკონომიკური უსაფრთხოების თემებზე. დონალდ ტრამპის მხარდამჭერები კანდიდატს ეკონომიკური კომპეტენციის მქონედ მიიჩნევენ, მაშინ როდესაც კამალა ჰარისის მხარდამჭერები უპირატესობას სოციალურ საკითხებს ანიჭებენ, როგორიცაა რასობრივი თანასწორობა. გარდა ამისა, მნიშვნელოვან თემებს შორის იყო კანდიდატთა განსხვავებული ხედვები საიმიგრაციო პოლიტიკის შესახებ. გამოიკვეთა კანდიდატების განსხვავებული მიდგომები რუსეთ-უკრაინის ომის შესახებაც. ჰარისის ნარატივი,

მისი გამოსვლები და ციფრული კონტენტი ცდილობდა სტაბილურობის, თანამიმდევრულობისა და ემპათიის ჩამოყალიბებას. მთავარი იდეა იყო თანასწორობისა და თანამიმდევრული განვითარების ატმოსფეროს შექმნა. დონალდ ტრამპის თხრობის მეთოდი კი მიმართული იყო „ქვეყნის აღდგენის“ ან ძველი დიდების დაბრუნების იდეაზე, სადაც აქცენტი კეთდება ეროვნულ ღირებულებებსა და ტრადიციებზე.

ასევე საინტერესოა 2016 წელს Brexit-ის რეფერენდუმის კამპანიის მაგალითი. ევროკავშირიდან გასვლის მომხრეებმა იმიგრაციის სიუჟეტი გამოიყენეს, საფუძველი სუვერენიტეტისა და ეროვნული იდენტობის შესახებ შიშები და შფოთვა იყო. გავრცელდა ლოზუნგები „აიღე კონტროლი“ საზღვრებისა და სუვერენიტეტის ემოციური გამოსახულებებით, Leave-ის კამპანიამ გამოხატა ბრიტანეთის დამოუკიდებლობის აღდგენისა და მსოფლიო ასპარეზზე მისი ადგილის აღდგენის სურათი. Leave-ის კამპანია ეფექტურად აყალიბებდა ევროკავშირს, როგორც შორეულ, ბიუროკრატიულ ერთეულს, რომელიც საფრთხეს უქმნიდა ბრიტანეთის ღირებულებებსა და ავტონომიას. წარსული ეპოქის ნოსტალგიური ელფერით და შეუმოწმებელი იმიგრაციის შიშის გაღვივებით, Brexit-ის მომხრეებმა გამოიყენეს ამბის თხრობის ტექნიკა, რათა ემოციური მხარდაჭერა მოეპოვებინათ. მიუხედავად ევროკავშირის წევრობის სირთულისა და გასვლის პოტენციური უარყოფითი შედეგებისა, ამბის თხრობის ემოციურმა ძალამ მნიშვნელოვანი როლი შეასრულა აღნიშნულ პროცესებზე.

ცალკეული შემთხვევების კვლევები ადასტურებს, რომ თხრობის ტექნიკა მნიშვნელოვან გავლენას ახდენს პოლიტიკურ პროცესებზე, მათ განვითარებასა და შედეგებზე. ამ მხრივ გამონაკლისი არც საქართველოა, სადაც პოლიტიკური ნარატივები გადამწყვეტ როლს ასრულებს საზოგადოებრივი აზრის ჩამოყალიბებასა და ამომრჩეველთა ქცევის ფორმირებაში. ამჟამინდელი ნარატივების გაანალიზებისას შეიძლება გამოვყოთ შემდეგი მიმართულებები:

პროდასავლური ნარატივი. ხაზს უსვამს საქართველოს მისწრაფებებს, ინტეგრირდეს დასავლურ ინსტიტუტებთან, როგორიცაა ნატო და ევროკავშირი. პოლიტიკოსები და პარტიები, რომლებიც ამ თვალსაზრის ავრცელებენ, ხშირად ხაზს უსვამენ დასავლეთის განაწილების სარგებელს, როგორიცაა ეკონომიკური ზრდა, უსაფრთხოება და დემოკრატიული განვითარება.

ეკონომიკური განვითარების ნარატივი. პოლიტიკური პარტიები ან კანდიდატები, რომლებიც ფოკუსირებული არიან ეკონომიკურ განვითარებაზე, ხშირად ხაზს უსვამენ ინფრასტრუქტურაში ინვესტიციების საჭიროებას, ბიზნესის კეთილგანწყობილ პოლიტიკას და უცხოურ ინვესტიციებს. ეს ნარატივი ვარაუდობს, რომ ეკონომიკური ზრდა სამუშაო ადგილების შექმნასა და საერთო კეთილდღეობას გამოიწვევს.

სოციალური კეთილდღეობის ნარატივი. ზოგიერთი პოლიტიკოსი ხაზს უსვამს სოციალური კეთილდღეობის პროგრამების მნიშვნელობას, როგორიცაა ჯანდაცვა, განათლება და სოციალური უზრუნველყოფა და ამტკიცებს, რომ ეკონომიკური განვითარება არ უნდა მოხდეს სოციალური თანასწორობის ხარჯზე. ისინი მხარს უჭერენ პოლიტიკას, რომელიც სიღარიბისა და უთანასწორობის აღმოფხვრას ეხება.

ეროვნული იდენტობა და კულტურული მემკვიდრეობის ნარატივი. ყურადღებას ამახვილებს ქართული კულტურული მემკვიდრეობის, ენისა და ტრადიციების შენარჩუნების მნიშვნელობაზე გლობალიზაციისა და გარე გავლენის პირობებში. ის გულისხმობს კულტურული ღონისძიებების პოპულარიზაციას, ისტორიული ადგილების დაცვას და საზოგადოებრივი ცხოვრების ყველა სფეროში ქართული ენისა და კულტურის გამოყენების უზრუნველყოფას.

მოდერნიზაცია და გლობალური ინტეგრაციის ნარატივი. საქართველო უნდა მოდერნიზდეს და უფრო ღრმად ინტეგრირდეს გლობალურ საზოგადოებასთან. ეს თვალსაზრისი მხარს უჭერს საგანმანათლებლო რეფორმებს, ტექნოლოგიურ წინსვლას და კულტურულ გაცვლას, ქვეყნის განვითარებისა და მსოფლიო ასპარეზზე მისი კონკურენტუნარიანობის უზრუნველსაყოფად.

ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენის ნარატივი. საქართველოს ტერიტორიული კონფლიქტების გათვალისწინებით, აფხაზეთსა და სამხრეთ ოსეთში ტერიტორიული მთლიანობის აღდგენის შესახებ ნარატივები ძლიერია. პოლიტიკოსები ხშირად ხაზს უსვამენ ამ რეგიონების მშვიდობიანი რეინტეგრაციის მნიშვნელობას და საქართველოს ტერიტორიული პრეტენზიების საერთაშორისო მხარდაჭერის უზრუნველყოფას.

უსაფრთხოებისა და სტაბილურობის ნარატივი. ნარატივი ფოკუსირებულია შიგა სტაბილურობისა და უსაფრთხოების შენარჩუნებაზე, გარე აგრესიის საფრთხესთან გამკლავებასა და მოქალაქეებისთვის უსაფრთხო გარემოს უზრუნველყოფაზე. მოიცავს როგორც ეროვნულ თავდაცვის პოლიტიკას, ისე ზომებს შიგა საფრთხეების წინააღმდეგ საბრძოლველად – ტერორიზმი და ორგანიზებული დანაშაული.

ეს ნარატივები ხშირად გადახლართულია უფრო ფართო გლობალურ თემებთან და ადაპტირებულია ცვალებად პოლიტიკურ ლანდშაფტთან. ასახავს საქართველოს მოსახლეობის მრავალფეროვან საზრუნავს და მისწრაფებებს, აყალიბებს ქვეყანაში პოლიტიკურ დისკურსსა და საარჩევნო სტრატეგიებს.

დასკვნა

ამრიგად, პოლიტიკური ნარატივები სხვადასხვა მეთოდით ვრცელდება. ტელევიზია, რადიო, გაზეთები და ონლაინსაინფორმაციო პლატფორმები გადამწყვეტ როლს ასრულებს პოლიტიკური ინფორმაციისა და ისტორიების გავრცელებაში. სოციალური მედიაპლატფორმები – Facebook, Twitter და Instagram ფართოდ გამოიყენება პოლიტიკური კომუნიკაციისთვის. პოლიტიკოსები, პარტიები და აქტივისტები ამ პლატფორმებს იყენებენ საზოგადოებასთან ჩართვისთვის, შეტყობინებების გაზიარების და მხარდაჭერის მობილიზებისთვის. არასამთავრობო ორგანიზაციები აქტიურად მონაწილეობენ პოლიტიკური დისკურსის ფორმირებაში, სხვადასხვა საკითხის აქცენტირებითა და საზოგადოებრივ აზრზე გავლენის მოხდენის მიზნით. აკადემიური ინსტიტუტები და ანალიტიკური ცენტრები ხელს უწყობს პოლიტიკური ნარატივის გავრცელებას კვლევის ორგანიზებითა და ჩატარებით, დისკუსიებში მონაწილეობით პოლიტიკურ საკითხებზე. აღნიშნული მეთოდები საზოგადოებას ეხმარება აღქმის ჩამოყალიბებაში და გავლენას ახდენს პოლიტიკურ დინამიკაზე.

ლიტერატურა

1. Westen, D., (2007), The political brain: The role of emotion in deciding the fate of the nation, New Yor, Public Affairs.
2. Baker, S. (2012). Political storytelling: Campaign narratives and political marketing. University of Chicago Press.
3. Johnson-Cartee, K. S. (2005). *Framing the future: How politicians use the power of storytelling*. Rowman & Littlefield Publishers.
4. Seargeant, P. (2020). The art of political storytelling: Why stories win votes in post-truth politics. Bloomsbury Academic.
5. Carrithers, M. (2000). Narrative and politics: Stories of liberalism and communitarianism. Berghahn Books.
6. Mayer, F. W. (2014). Narrative politics: Stories and collective action. Oxford University Press.
7. Schwarz, E. J. G. (2018). Political storytelling: From fact to fiction. Palgrave Macmillan.
8. Miskimmon, A., O'Loughlin, B., & Roselle, L. (2017). Strategic narratives: Communication power and the new world order. Routledge.
9. CRRC. (2021). How the narrative is used in politics.https://crrc.ge/.
10. Scientific magazine "Voice of the Caucasus". (2020). The importance of a narrative in the media and its role in political processes.
11. The Georgia Association of Journalists is a non-profit organization that represents journalists in Georgia. (2019). Management of political narratives in Georgian media.
12. Center for Social Research of Georgia (2018). Storytelling techniques and political communication in Georgia.
13. The University of Georgia Faculty of Social and Political Sciences (2022). Influence of political narratives on electoral processes in Georgia.

UDC 659.4
SCOPUS CODE
https://doi.org/10.36073/1512-0996-2025-1-147-155

The Power of Political Storytelling: Theories of Narrative Formation

Tinatin Apkhaidze Department of philosophy and public relations, Georgian Technical University, Georgia, 0160, Tbilisi, 77, M. Kostava str.
E-mail: Apkhaidzetinatin12@gtu.ge

Nutsa Gumberidze Department of Phylosophy and Public Relations, Georgian Technical University, Georgia, 0160, Tbilisi, 77, M. Kostava str.
E-mail: gumberidzenutsa12@gtu.ge

Maka Kiladze Department of social science, Georgian Technical University, Georgia, 0160, Tbilisi, 77, M. Kostava str.
E-mail: Makakiladze86@gmail.com

Reviewers:

A. Verulashvili, Associate Professor, University of Business and Technology, PhD in Social Sciences, BTU
E-mail: anaverulashvili@gmail.com

E. Pirmisashvili, Visiting Proffessor, PhD in Social Sciences, GTU
E-mail: pirmisashvilieldar12@gtu.ge

Abstract. The article explores the power of political narratives in shaping public opinion and political discourse. It analyzes the theoretical foundations of narratives and their practical applications, including emotional resonance, symbolism, and transmedia storytelling. Particular attention is given to the transformative role of narratives in the era of social media, where digital platforms democratize storytelling. Walter Fisher's "Narrative Paradigm" theory is described, emphasizing the universal influence of narratives across cultures and presenting humans as "storytellers." The article examines historical and contemporary examples, such as Obama's election campaigns, the Brexit referendum, and the 2024 U.S. elections. It evaluates the constructive and manipulative potential of narratives, highlighting their significance in driving political and social change. Additionally, thearticle classifies key narratives that shape public political behavior and attitudes

Keywords: Emotional Resonance; Political Narratives; Public Opinion; Storytelling.

განხილვის თარიღი 15.11.2024
შემოსვლის თარიღი 21.11.2024
ხელმოწერილია დასაბეჭდად 25.03.2025